

ת"פ 101/11/14 - מדינת ישראל נגד דוד ששון כהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 101-11-14 מדינת ישראל נ' כהן
בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דוד ששון כהן

הנאשם

הכרעת דין

מבוא

1. החלטתי לזכות את הנאשם מעבירה של תקיפה סתם, ולהרשיעו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

2. הנאשם מואשם בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפה סתם. על פי המיוחס לנאשם בכתב האישום, ביום 10.10.13 בשעות הבוקר, פגש ש' י' בחברו אהרון דסטורי, אחיו של הנאשם, ושאל מדוע אביו של אהרון לא הגיע לבית הכנסת. מברור שערך אהרון עלה כי אביו לא חש בטוב ועל כן החליטו ש' ואהרון לגשת לבית אביו של אהרון ברחוב בר-אילן 37 בירושלים. כשהגיעו השניים למקום פגשו בנאשם. הנאשם ביקש מהשניים לעזוב את המקום ואז בעט באחיו אהרון. מיד לאחר מכן נטל הנאשם מוט ברזל והחל להכות את ש' בגופו ובראשו. בעקבות המכות המתוארות נגרם לש' חתך מדמם בראשו באורך של 4-5 ס"מ ונפיחות, חתך מדמם ביד שמאל וחבלה בעורף.

3. ביום 5.5.16 ניתנה תשובת הנאשם לכתב האישום. ב"כ הנאשם טען כי אחיו של הנאשם וחברו הם שהגיעו לבית הנאשם שלא כדין. ברקע האירוע סכסוך משפחתי ארוך וכבר היו חדירות קודמות לבית הנאשם שלא כדין. הנאשם עמד על זכותו כי הפולשים יצאו מן הבית במהירות ובסופו של דבר הם ברחו, ובמנוסתם אחד מהם, החבר של האח, נפל ונחבל.

4. מטעם התביעה העידו אחיו של הנאשם, רחמים ואהרון דסטורי, השכן ברוך טויסיג, המתלונן ש' י' והחוקרת טליה האריס, באמצעותה הוגשו גם מזכרים שכתבה. כן הוגשו הודעותיו של הנאשם, תצלום

החבלות על גופו של ש', תצלומים של ארון החשמל בחדר המדרגות שבו אירע האירוע ואותם מסר הנאשם בחקירתו במשטרה, דו"חות פעולה של השוטרים אריק זרביב, אביעד חלק וגאנם סלמאן וגיליון שחרור מחדר מיון של ש' י'. מטעם ההגנה העידו הנאשם בעצמו והשכנה בלומה שטרן.

ראיות התביעה

5. העד רחמים דסטורי, אחיו של הנאשם לא היה עד לאירוע המתואר בכתב האישום. הוא העיד על כך שיום לפני האירוע אביו נפל בחנות שנמצאת בבעלותו בשוק "מחנה יהודה" אך סירב ללכת לרופא. בבוקר האירוע, סמוך לשעה 6:30 התקשר אליו ש' י' (להלן: "ש'") ואמר שאביו לא הגיע לתפילה בבית הכנסת. הדבר עורר את דאגתו והוא התקשר לאִחיו וביקש מש' שילך לאחיו אהרון, המתגורר באותו בניין בקומה התחתונה, ויחד יגשו לאביו ויבדקו מה מצבו. הוא עצמו יצא לכיוון בית האב, אך הגיע למקום סמוך לשעה 7:30, לאחר שהאירוע הסתיים. הוא פגש בדירה את אביו ואת אחיו משה, והציע לפנות את האב לבדיקות.

העד אישר כי בשנה שקדמה לאירוע נתגלע סכסוך בין הנאשם לבין חלק מהאחים על דירת ההורים. עוד טען כי בדירת אביו אין טלפון ולאביו אין פלאפון, ועל כן לא ניתן היה להתקשר כדי לבדוק מה מצב האב. העד אמר שחושב שבאותה תקופה גם לאחיו אהרון לא היה פלאפון. העד אישר עוד שאחיו הנאשם מתפלל במניין "הנץ" בתפילה המתחילה בסביבות השעה 6:30, וכי ביתו של האב נמצא במרחק דקות ספורות של הליכה מבית הכנסת בו הוא מתפלל יחד עם ש'.

6. הודעתו של השכן, ברוך טויסיג הוגשה במקום חקירה ראשית. בהודעתו הוא תיאר כי ידוע לו שיש סכסוך בין הנאשם לאחיו אהרון. בערב סוכות שקדם לאירוע נשוא כתב האישום, חתכו את צינור המים המחובר את דוד השמש שלו והנאשם סייע לו לתקן את הנזק. שבועיים אחרי החג, הבחין כי שוב חתכו את צינור המים שלו ניתקו אותו מהדוד, פתח הצינור הונח בתוך המחסן של הנאשם והמחסן הוצף במים. הוא ביקש מהנאשם שיסייע לו לתקן את התקלה ובתחילה הנאשם סירב לפתוח לו את הדלת לגג. בהמשך ביקש ממנו שוב והנאשם אמר לו שאם יזמין שרברב הוא יפתח לו את דלת הגג. לדבריו, לא ראה את האחים תוקפים האחד את השני אך שמע צעקות. העד נשאל בהודעתו האם יש ארון חשמל בחדר המדרגות וענה כי בכל קומה יש ארון חשמל. בחקירתו הנגדית שב ואישר העד את קיומן התדיר של מריבות בין האחים שנים קודם לאירוע. לדבריו בבניין נגרמו נזקים רבים לרכוש והנאשם טען בפניו שאחיו הם שגורמים לנזקים.

7. אהרון דסטורי, אחיו של הנאשם, תיאר בעדותו כי הוא מתגורר בקומה הראשונה של הבניין שבו מצויה דירת אביו, עמו מתגורר הנאשם. לדבריו, בבוקר האירוע הוא היה בביתו, ש' דפק על דלת הבית ואמר שאביו לא הגיע באותו הבוקר לבית הכנסת ויש לעלות לדירתו ולבדוק מה קרה עם האב. לדברי העד, הוא אמר לש' "אין טעם", כי "אחיו אדם אלים" וכי עדיף להתקשר לאחד מאחיו כדי לראות אם למי מהם יש מפתח לדירה. הוא התקשר לכל האחים ואיש לא ענה. בלית ברירה עלו לדירת האב, דפקו בדלת מספר פעמים, קראו בשמו של האב, צלצלו אך לא נענו. לדבריו, אין זו הפעם הראשונה שהדבר קורה ובעבר נהגו "להוריד" את מפסק החשמל בארון החשמל, על מנת לגרום לאב לצאת מן הדירה. בחקירה נגדית אישר כי כך נהגו גם הפעם, אך לא ידע להשיב על השאלה האם האב קם ממיטתו והגיב כאשר כיבו את החשמל,

והוסיף שהם ניתקו את החשמל ומיד לאחר מכן "החזירו" אותו. העד הוסיף וסיפר כי כשעמדו ליד הדלת הגיע הנאשם והחל לקלל ולצעוק. הוא החל לרדת במדרגות וש' ירד אחריו. פתאום שמע את ש' אומר "אני מת, הרגו אותי" וראה כי הוא מקבל מהלומה מצינור ברזל ודם משפריץ מראשו. הוא שמע את ש' אומר "תציל אותי" הוא עצמו ברח אך הבין שלא יכול לעזוב את ש' לבד ולכן עלה והוריד אותו, הוציא אותו מהבנין ופינה אותו לרכבו של אדם שעצר ואשר לקח אותם עד לבית חולים הדסה הר- הצופים. בהמשך התקשר לאחיו על מנת שאחד מהם יגש לבדוק מה מצבו של אביו, שוחח עם האח רחמים אשר פינה את האב לבית החולים. העד הכחיש בחקירה נגדית כי נחשף לעדותו של ש' י' בבית החולים, לא זכר האם הנאשם הגיע מתוך הבית או מתחתית המדרגות, מאחר ולדבריו, משתמש בכדורים פסיכיאטריים. לדבריו, הוא מתפלל באותו בית כנסת שבו מתפלל ש' י' אך הם אינם חברים, ובאותו הבוקר לא התפלל איתו. תחילה אמר שהתפלל מוקדם יותר אך בהמשך אמר שהתכוון להתפלל בשעה מאוחרת יותר בטקס ברית שאליו הוזמן. העד הכחיש כי תיאר גרסאות עם ש', ושלל את הטענה כי בשל רצונו לתאם גרסה מסר את הודעתו במשטרה רק כעבור שישה ימים מיום האירוע.

8. העד ש' י' העיד כי הוא מכיר את אביו של הנאשם ואחיו אהרן מבית הכנסת וכי הוא חבר ילדות של המשפחה. ביום האירוע הוא הגיע להתפלל בבית הכנסת ואביו של הנאשם לא הגיע. לדבריו, האב מתפלל במקום שנים ומעולם לא החסיר תפילה. בתום התפילה התקשר למשה, אחיו של הנאשם, וכשהוא לא ענה לו, התקשר לעד רחמים ואמר לו שאביו לא הגיע לבית הכנסת. רחמים אמר לש' שהוא יוצא מביתו לכיוון בית האב, וביקש ממנו שיתחיל ללכת לכיוון בית האב מאחר והוא מצוי בקרבת בית הכנסת. לאחר מכן התקשר לאהרון והודיע גם לו שאביו לא הגיע לבית הכנסת ואהרון ביקש ממנו לעלות עמו לבית האב. הם עלו לדירת האב סמוך לשעה 7:00 דפקו על הדלת וקראו בשמו של האב אך איש לא ענה. כעבור כעשר דקות- רבע שעה הנאשם עלה במדרגות, הוריד את המקטורן שלבש, הניח את התפילין על המדרגות והחל לקלל אותם ולאיים עליהם. אהרון ירד במדרגות, והוא עצמו פנה לנאשם ואמר לו "לא באנו לריב, באנו לראות למה אבא שלך לא הגיע לבית הכנסת". לדבריו, העד, הנאשם המשיך לקלל, פתח את ארון החשמל והוציא ממנו לום ברזל המשמש לבנין באורך של כ- 30 ס"מ והוא הבחין בכך בזווית עינו, תוך כדי ירידה במדרגות. לפתע הרגיש שקיבל מכה בקדקוד ראשו, ניסה להגן על ראשו באמצעות ידיו, וספג מכה נוספת בחלק האחורי של האמה ומכה נוספת בזרוע, וכן מכה בעורף. כשהנאשם ראה שהוא מתחיל לדמם עזב אותו ונכנס לבית. הוא ירד במדרגות עצר מונית ועלה אליה יחד עם אהרון. המונית נסעה במורד הרחוב אך נהג המונית סירב לנסוע ברמזור אדום, לכן ירד מהמונית יחד עם אהרון, נהג רכב אחר עצר להם והסיע אותם לבית החולים. באותו היום, לאחר שהשתחרר מבית החולים ניגש להגיש תלונה במשטרה, אך הנאשם לא נעצר באותו היום. לדבריו היה בקשר עם השוטרים ורק כעבור שלושה ימים הבחין בנאשם יושב במכבסה, הזעיק משטרה והנאשם נלקח לחקירה. העד עמד על כך שהנאשם התפלל בבית הכנסת "מוסאיוף" בתפילת "הנץ" המסתיימת בשעה 7:15 וכאשר חזר מהתפילה הבחין בעד ובאהרון. העד הכחיש כי פרץ לדירה ואמר כי מדובר בדלת רב בריח ולא היו לו כל כלים. בחקירתו הנגדית הכחיש כי לקח צד בסכסוך המשפחתי ולדבריו הוא הפסיק לדבר עם הנאשם שנים לפני האירוע ולא ידע כי יש סכסוך בין הנאשם לבין אחיו, אך ידע שאם המשפחה עזבה את הבית. אשר לאהרון אמר העד כי הוא הגיע באופן קבוע לבנין בית הכנסת כדי להתפלל שחרית, אך לא תמיד למנין שבו הוא עצמו התפלל, אלא לעיתים למנין אחר ואילו הנאשם בדרך כלל הגיע לתפילת "הנץ". העד הכחיש בכל תוקף כי נכנס לתוך בית האב, עמד על כך כי הנאשם עלה במעלה המדרגות ולא יצא מפתח הבית וכאשר הוקראו לו הדברים שאמר

לשוטר הסיור לפיהם הנאשם יצא מפתח הבית כמתואר בת/6, מבלי שנאמר לו כי הדברים מיוחסים לו, אמר כי מדובר ב"שקר אחד גדול".

9. השוטרת טליה האריס ריכזה את חקירת התיק. באמצעותה הוגשו תמונות של החבלות על גופו של ש' ומזכרים שערכה בנוגע לזימון הנאשם לחקירות. בחקירתה הנגדית העידה השוטרת כי לא נלקחו מעתקי ט"א מהדירה, הגם שהמחלוקת בין הנאשם למתלוננים נגעה לשאלה האם ש' נכנס לדירה. לדבריה, גם אם ש' נכנס לדירה אין הכרח כי הוא נגע בדברים, הנאשם לא טען כי נגב לו דבר, כך שלא היה מהיכן ליטול מעתקי ט"א והעדים הגיעו למשטרה כעבור מספר ימים, כך שלא ניתן היה ליטול טביעות אצבע, ומכל מקום היא לא חשבה ליטול מעתקים מאזור המטבח, שממש ראה אותם הנאשם יוצאים. לדבריה לא בחנה את האפשרות שהטענה בדבר ביקור אביו של הנאשם הייתה למעשה סיפור כיסוי שנבנה לצורך מתן הסבר למעשיו של ש' י' בתוך הדירה. לדברי העדה אין צילומים של מקום האירוע, לא נבדק פלט שיחות טלפון והמשטרה גם לא הגיעה לזירת האירוע כדי לאתר כתמי דם. העדה נחקרה בשאלה האם נעשה ניסיון לבדוק שמא העדים תיאמו גרסאות ומתשובותיה עלה, כי היא מטילה ספק בדבר האפשרות לבדוק זאת.

10. מן הנאשם נגבו 3 הודעות במשטרה. הודעתו הראשונה (ת/1) נגבתה 5 ימים לאחר האירוע, ביום 15.10.13. הנאשם פתח את הודעתו בתיאור עזיבתה של אמו את הבית. בהמשך תיאר כי סמוך לשעה 7:30 חזר מתפילה בבית הכנסת וראה את אחיו אהרון מתחת לבנין. הוא לא התייחס אליו ועלה לביתו בקומה הרביעית, הבחין כי דלת הדירה פתוחה, וחשב כי שכח לסגור אותה. כשפנה לחדרו שמע רעשים מכיוון המטבח וכשפנה לכיוון המטבח ראה שני אנשים הבורחים מכיוון הבית, האחד- ש', ואת השני אינו מכיר. הוא צעק "נגבים" והשנים ברחו, ובמהלך הסיבובים במדרגות, הוא חושב שבקומה השנייה, השניים החליקו ונפלו מחמת המהירות שבה ברחו. הוא הסתכל לבדוק אם נגב לו משהו וראה שלא נגב דבר. הנאשם הכחיש כי החזיק מוט ברזל וטען כי אין לו ארון חשמל בחדר המדרגות מאחר ואחיו אהרון וחבריו עקרו את כל ארון החשמל. לדבריו לא ניגש למשטרה להגיש תלונה על הגניבה כי ראה שלא נגב דבר, ובעבר המשטרה סירבה כמה פעמים לקבל תלונה שלו בשל הסכסוך המשפחתי והתלונות שהוגשו נגדו. לדבריו, ש' נכנס לדירה מאחר ונשכר על ידי אחיו של הנאשם כדי להוציא אותו מן הדירה. כשהוטח בו שש' בא לבקר את אבא שלו אמר הנאשם כי הוא בא לגנוב ולא לבקר את אביו. הנאשם שב ותיאר את הסכסוך עם שלושה מאחיו וביקש באותו מעמד להתלונן על הפריצה והנזקים שנגרמו לו.

בהודעה נוספת מיום 20.2.14 (ת/2) הוזהר ונחקר הנאשם על שורת מעשי היזק לרכוש של אחיו שאינם מיוחסים לו בכתב האישום. לדבריו, שבוע קודם לכן ראה את אָחיו, אהרון ורחמים, ואדם נוסף מנסים לפרוץ לו לבית. הם חתכו גם את שרשרת הברזל שנעלה את דלת היציאה לגג. הנאשם אישר כי אין מדובר בגג פרטי שלו אך לדבריו, נעל את פתח היציאה לגג כדי שלא ייכנסו לדירתו דרכו. בהודעה זו אמר שארון החשמל המצוי בחדר המדרגות סמוך לדירתו נמצא במקומו מאז שנבנה הבניין ולא פורק מעולם, וכי הארון נעול תמיד. כשעומת עם גרסתו הסותרת בעניין זה בהודעה הקודמת אמר "כי עקרו את ארון החשמל ואני סידרתי אותו מחדש". יתר האמור בהודעה זו אינו רלבנטי לאישום.

בהודעה שלישית מיום 7.5.14 (ת/3) סרב הנאשם להשיב לשאלה האם ביום האירוע בעט ברגלו של אחיו אהרון, האם הכה את ש' י' והאם החזיק מוט ברזל בארון החשמל, ותחת זאת הבטיח לחוקרת להגיע לתחנת

המשטרה כעבור מספר ימים עם ראיות לכך שהשניים משקרים. לדבריו, בינו לבין אחיו יש סכסוך ירושה, ובידו מסמכים המוכיחים כי אחיו דוברי שקר הטופלים עליו אשמות שווא.

11. דו"ח הפעולה של השוטר רס"ב אריק זרביב מלמד כי ביום 15.10.13 ש' התקשר למשטרה והודיע כי הוא מזהה את הנאשם, אשר תקף אותו שבוע קודם לכן. השוטרים הגיעו למקום ועיכבו את הנאשם.

12. הוגשו בהסכמה תמונות החבלות על קדקוד ראשו של ש', ערפו ואמת ידו השמאלית (ת/5).

13. דו"ח הפעולה של השוטר רס"ל גאנם סלמאן הוגש אף הוא בהסכמה (ת/6). מדו"ח זה עולה כי השוטר פגש בש' בבית החולים וש' אמר לו שיחד עם אהרון ניגשו לבית אביו של אהרון ברחוב בר אילן כדי לבדוק מדוע האב לא הגיע לתפילת הבוקר. כשהגיעו לבית דפקו בדלת והנאשם פתח להם את הדלת אמר להם "מה אתם רוצים, תעופו מפה", שלף מוט ברזל והכה עמו את ש' בראשו ובידו וגרם לחתך בראש וביד. ש' הופנה להגיש תלונה בתחנת המשטרה.

14. גיליון השחרור של ש' מבית החולים הוגש בהסכמה גם הוא. בגיליון השחרור נכתב כי ש' הגיע לבית החולים עם תלונה לפיה הוכה במוט ברזל וסבל מחתך מדמם בראש עם נפיחות מקומית, המטומה באזור הצוואר וחתך שטחי באורך של כ- 1 ס"מ, מדמם קלות באזור מרפק יד שמאל.

ראיות ההגנה

15. הנאשם בעדותו טען כי הוא נוהג לצאת מהבית מדי בוקר ללא התפילין שלו השמורים בבית הכנסת. לדבריו, הוא מתפלל באופן קבוע בתפילת "הנץ" אשר בימי חמישי אורכת כשעה וחצי ואולם ביום האירוע התפילה התקצרה בכ- 25-30 דקות מאחר והשתתף בה אבי הבן שהוא אחד מבעלי הברית, ובשל כך לא נאמר בה תחנון, ועל כן הוא הגיע לביתו מוקדם מן הרגיל. הנאשם אישר בחקירתו הנגדית כי טענתו היא שש' פרץ לביתו ואת אהרון ראה בתחתית המדרגות אך לא ייחס להימצאותו שם חשיבות. לדבריו, ש' התלונן עליו מאחר והוא חבר של אָחיו המנסים להפליל אותו ובכך להוציאו מן הבית. הנאשם טען כי אביו אינו מעניין את ש' ואחיו וכי הם באים "להזיק לו בדירה". הנאשם השיב כי הוא לא התקשר למשטרה באותו היום ולא התלונן על הפריצה לדירה מאחר ובעבר הגיש מעל עשר תלונות על פריצות וגניבה והמשטרה לא התייחסה. לאחר שראה שלא נגב דבר החליט שאין לו שום עניין בזה. עוד אמר כי בעבר התקין מצלמות ומסר את המצלמות למשטרה אך ללא הועיל, בכל פעם קיבל מכתב כי אין עניין לציבור. מכתבים אלה לא הוגשו. לשאלה מאין היה לאחיו מפתח לדירה השיב הנאשם כי לאביו יש מפתח של הדירה המוחזק בכיס המקטורן שלו, וכאשר האב נמצא עם אחיו בשוק, הם נוהגים לקחת את המפתח, לשכפל ולהחזיר לכיס, כך שהחלפת המנעולים אין בה כדי להועיל. הנאשם נשאל מדוע לא הוגשה על כך תלונה והשיב "מי יגיש תלונה?". הנאשם לא אישר את הטענה כי אביו נפל יום קודם לכן ואמר כי זה מה שאומרים אָחיו, וכי הוא לא ידע דבר. אשר לקושי לתכנן צירוף כזה של נסיבות שבו האב לא ילך לבית הכנסת, הנאשם לא יהיה

בבית ואהרון וש' ייכנסו לדירה, אמר הנאשם כי אחיו יושבים כל היום בשוק "מחנה יהודה" יחד עם ש' י'. ביחס לארון החשמל טען הנאשם בעדותו, כי ביום האירוע היה נעול במפתח. כשעומת עם גרסתו במשטרה בעניין זה אמר כי כשלושה ימים אחרי האירוע נגרם נזק לבניין ובין היתר עקרו את דלת ארון החשמל וכי התנהלות זו חזרה על עצמה. אשר לשאלה מדוע לא הגיע למשטרה ביום 12.5.14 כדי למסור את כל המסמכים המוכיחים את טענותיו כפי שהתחייב לעשות השיב תשובה ארוכה ולבסוף אמר **"כנראה שהגעתי ולא קיבלו אותי, הבאתי להם את כל המסמכים"** (עמ' 30).

לשאלת בית המשפט השיב הנאשם כי לא ראה היכן בדיוק במדרגות נפלו ש' והאדם האחר, אך הוא יצא מהדירה לחדר המדרגות וראה כי הם ממשיכים לברוח, אך זה היה כנראה אחרי הנפילה. בהמשך אמר כי כאשר ראה אותם בורחים מהדלת של הדירה הם נפלו במדרגות, הוא הסתכל "בחצי עין, בזווית" וראה אותם נופלים, ובהמשך ראה אותם קמים מהנפילה וממשיכים לברוח.

16. בלומה שטרן היא שכנה המתגוררת מזה כ- 35 שנים בקומה השנייה של הבניין שבו מתגוררים הנאשם, אביו ואחיו אהרון. לדבריה, מדי יום ששי היא נוהגת לנקות את חדר המדרגות. הייתה תקופה שבה ראתה כי דלת ארון החשמל נעקרה ממקומה ולאחר מכן הנאשם בנה בעצמו דלת ארעית ללא מנעול. בחקירה נגדית השיבה כי לא הייתה עדה לאירוע המתואר בכתב האישום וכי אינה יודעת להתייחס לתאריכים ומועדים בהקשר של מצב ארון החשמל.

הערכת הראיות

17. מתוך כלל הראיות עולה תמונה לפיה הנאשם מסוכסך בסכסוך חריף וטעון עם אָחיו. הרקע לסכסוך לא התברר עד תום, אם כי הובהר שאחיו של הנאשם מאשימים אותו בגירוש אמם מהבית ובגזל הדירה של הוריו.

18. עדותו של העד רחמים הותירה רושם המאפשר לסמוך עליה לצורך קביעת עובדות. הוא סיפר על חלקו המצומצם, שאינו נוגע ללב ליבו של האירוע, וככלל, השיב בכנות ובצורה משכנעת על השאלות שנשאל בחקירה נגדית. גם כאשר עומת עם חוסר התאמה לכאורה בין עדותו לבין לוח הזמנים של אותו היום, עמד על דעתו. בסופו של יום התברר כי לא היה חוסר התאמה כאמור, שכן על פי עדות הנאשם עצמו, התפילה בה השתתף באותו היום התקצרה.

19. אשר לעד ש', סברתי כי ניתן להסתמך על עדותו לצורך קביעת ממצאים עובדתיים תוך גילוי זהירות מסוימת. העד העיד בצורה קוהרנטית והשיב באופן ענייני על השאלות שנשאל. נטען כי לעד זה, שאינו שייך למשפחה, אינטרס להפליל את הנאשם מאחר וצידד באחיו של הנאשם במסגרת הסכסוך ביניהם, ואולם העד שלל זאת ולא הובאה כל ראיה אחרת על מנת להוכיח את הטענה. העד תיאר כי הפסיק לדבר עם הנאשם שנים רבות קודם לפרוץ הסכסוך בין האחים, והגם שביקש לפרט בעניין זה, ב"כ הנאשם אמר לו כי מדובר בסכסוך "שכרגע לא חשוב מהו". התייחסות זו מעלה תהיה, שכן מהות הקרע ביחסים בין הנאשם לש' יש בה כדי להוות בסיס מידע חשוב בשאלה האם לש' אמנם היה עניין להפליל את הנאשם. משעה

שהייתה זו ההגנה שמנעה הבאת המידע הרלבנטי בפני בית המשפט, יש מקום להנחה כי היה במידע זה כדי לחזק את ראיות התביעה.

התייחסותו של ש' למעשיו מהרגע שהבחין בהיעדרו של אביו של הנאשם מן התפילה אכן מעוררת שאלות, שכן לדבריו תפילתו קודמת לכל עניין, גם למה שב"כ הנאשם כינה "פיקוח נפש". על אף האמור, יש לתת את הדעת על כך שכאשר ש' הבחין בהיעדרות האב בתחילת התפילה, המידע על נפילתו של האב יום קודם לכן לא היה בידו, והוא לא הבין באותו שלב באופן מלא מה עשויה להיות משמעות הדברים בהקשר של מצבו של האב. העד בעצמו העיד על כך, בדרכו שלו, בעמ' 25 משורה 3.

אין חולק כי גרסת העד בהודעתו במשטרה ביחס למעשיו של הנאשם שונה מן המתואר בדו"ח הפעולה ת/6; בעוד שבעדותו אמר שפגשו בנאשם כשזה עלה במדרגות, בדו"ח הפעולה נכתב, כי הנאשם יצא מן הדירה. העד עומת עם הסתירה מבלי שהובהר לו כי האמור בדו"ח הפעולה נכתב מפיו, והשיב כי מה שכתוב בדו"ח הפעולה הוא "שקר אחד גדול". יש קושי בכך שלא ניתנה לעד הזדמנות בחקירה נגדית, ואף לא בחקירה חוזרת, להתייחס לסתירה תוך הצגת העובדה כי מדובר בדברים שאמר הוא עצמו, ויש קושי גם בקבלת הסברים אפשריים מהמאשימה שאיש לא העיד עליהם. סתירה זו, שלא ניתנה לעד הזדמנות ממשיית להסבירה, מחייבת לנהוג זהירות מיוחדת בעדותו של ש', אך אין בה כדי להביא לכדי חוסר אמון בנאמר בעדות כולה.

20. העד אהרון דסטורי הפליג במלל ארוך על כל שאלה שנשאל, והשיב תשובות שבהן מידע רב מעבר לזה שנשאל עליו, עובדה שהעלתה תהיות שמא הוא מנסה בדרך זו להסיט את השאלה מהכיוון שאליו כוונה ולחמוק ממתן תשובה. יש קושי לקבוע ממצאים על פי עדותו, בין היתר מסיבה זו, וכן בשל העובדה שעדותו סתרה את עדותו של ש' בתיאור פרטי האירוע, שחלקם פרטים מהותיים. כך למשל אהרון תיאר כי ש' אמר לו שאביו נוהג לפתוח את בית הכנסת ובאותו יום בית הכנסת נותר סגור עד שהגיע מתפלל אחר שיש לו מפתח (עמ' 13 שורות 26-27), בעוד ש' אמר שהוא עצמו נוהג לפתוח מדי פעם את בית הכנסת (עמ' 24 שורה 22). סתירה נוספת עולה בנוגע לשאלה מי הציע לעלות לבית האב. בעוד שאהרון אמר כי ש' הציע לו לעלות והוא דחה, תחילה, את ההצעה (עמ' 13 שורות 28-30) ש' אמר כי אהרון הוא שביקש ממנו להתלוות אליו לדירת האב (עמ' 21 שורה 17). סתירה אחרת עולה בנוגע לתיאור ההגעה לבית החולים, אך אין חולק כי לעניין אחרון זה אין חשיבות מהותית.

21. עדות הנאשם מעלה אף היא סימני שאלה לא מעטים, המרכזי שבהם נעוץ בקושי להאמין לטענת הנאשם לפיה הוא לא ניגש להתלונן במשטרה על התפרצות של שני אנשים, אחד מהם זר לו לחלוטין, לביתו. קושי זה מתעצם לנוכח הטענה כי הנאשם התלונן בעבר על התפרצויות דומות והמשטרה סגרה את התיקים, אשר לא גובתה בכל ראייה, כגון הודעות על סגירת התיק, אישורים על הגשת תלונות וכיוצא באלה. מוטיב זה דומה לתהליך שהתרחש בחקירתו במשטרה, במהלכה הנאשם הצהיר כי יש ברשותו מסמכים התומכים בטענותיו, התבקש להביאם והבטיח לעשות כן, נמנע מלעשות זאת, כאשר נשאל האם התייצב בתחנה כפי שסוכם - השיב תשובה מתחמקת, וכאשר התובעת עמדה על מתן תשובה לשאלה, אמר "**כנראה שהגעתי ולא קיבלו אותי**", תשובה המעוררת תמיהה לא מועטה שעה שמדובר במי שעל הפרק עומד כנגדו חשד כבד בעבירת תקיפה חמורה.

עדות של הנאשם בחקירה ראשית הייתה קצרה, וההגנה נסמכה, במידה רבה, על גרסתו של הנאשם במשטרה. אך גם בגרסה זו התגלו סתירות בין הודעותיו. בעוד שבת/1 טען כי אין ארון חשמל וזה נעקר ממקומו, בת/2 טען כי ארון החשמל במקומו ודלתו נעולה תמיד. ניסיון הנאשם ליישב סתירה זו בעדותו בבית המשפט עורר חוסר אמון. בעדותה של הגב' בלומה שטרן לא היה כדי לשנות מהתרשמות זו, שכן הגב' שטרן לא ידעה להתייחס למועדים בכל הנוגע למצב הארון. שאלת היותו של ארון החשמל נעול ביום האירוע היא שאלה מהותית שכן טענתו של ש' היא שהנאשם הוציא מוט ברזל מארון החשמל ובאמצעותו הכה אותו.

הנאשם טען בבית המשפט כי לא יודע אם אביו נפל בשוק יום קודם לכן וכי זה מה שאומרים אחיו (עמ' 29 שורות 7-9), בעוד שבהודעתו במשטרה הנאשם מתאר כי כשהגיע הביתה אביו סיפר לו בעצמו כי נפל יום קודם לכן (ת/1 שורה 17).

יש קושי לתת אמון בדברי הנאשם גם בנוגע לטענה כי ש' נחבל בשל כך שנפל במדרגות. בהודעתו במשטרה אמר הנאשם כי הוא חושב שהנפילה אירעה סמוך לקומה השנייה (ת/1 שורות 10-11) ואף נתן תיאור מדויק יותר בהמשך ואמר **"אני מסביר לך הוא מעד במדרגות. זה 9 מדרגות שהוא נפל אותם"** (שם, שורה 53). מנגד בעדותו בבית המשפט אמר **"לא ראיתי ממש את הנפילה. הבנתי את הנפילה לפי הצעקות שלהם"** (עמ' 31 שורה 14). בהמשך, כאשר נשאל על ידי בית המשפט שאלות נוספות בהקשר זה השיב תשובות שלא מתיישבות זו עם זו באופן מלא.

דין ומסקנות

22. מתוך האמור לעיל עולה כי קבלת עדותו של ש' מביאה למסקנה לפיה ש' ואהרון הגיעו סמוך לדלת הדירה בה מתגוררים הנאשם ואביו ודפקו עליה על מנת לברר מה מצבו של האב. הנאשם הגיע למקום במעלה המדרגות, קילל את השניים ואיים עליהם. אהרון החל לרדת למטה וש' ניסה להסביר לנאשם מדוע הגיעו. הנאשם הוציא מוט ברזל מארון החשמל והכה באמצעותו את ש'.

23. מאחר וכאמור, יש לנהוג משנה זהירות בעדותו של ש', יש לבחון האם קיימות ראיות שיש בהן כדי לתמוך בעדות זו ולחזקה.

24. מיקום החבלות כפי שתועדו בתמונות, שאחת מהן, אולי החמורה ביותר, על קדקוד ראשו של ש', אינו מתיישב עם טענה של נפילה במדרגות, אך יש בו כדי להתיישב עם טענה של מכה באמצעות מקל, בפרט כאשר מדובר במי שנמצא בתנועת ירידה במדרגות, באופן שיש פער גבהים בינו לבין האדם המכה באמצעות המוט. לא מן הנמנע כי הנאשם השיב לשאלת בית המשפט כי **"לא ממש"** ראה את אופן הנפילה, בניגוד לעולה מתוך הודעתו במשטרה ת/1, מאחר וידע שיקשה עליו להסביר כיצד נפילה במדרגות יכולה להוביל לחבלה בקדקוד הראש. מיקום החבלות, אם כן, יש בו כדי לחזק את עדותו של ש'.

25. התהיות והסתירות העולות מתוך גרסאות הנאשם במשטרה ובבית המשפט כפי שתוארו לעיל, יש בהן גם כן

כדי לחזק את הראיות נגדו.

26. העד רחמים לא היה עד לאירוע המתואר בכתב האישום ואולם בעדותו יש כדי לתמוך בסיפור המסגרת של האירוע, תיאור נפילתו של האב בחנות יום קודם, אשר אושר גם על ידי הנאשם בהודעתו ת/1. קיומה של שיחת הטלפון בין רחמים לש' ש' סמוך לשעה 6:30 ביום האירוע, תואמת את היעדרותו של האב מבית הכנסת ויש בה כדי ללמד על האותנטיות שבגרסת ש'.

27. קיומו של סכסוך בין האחים עומד ברקע לבחינת הראיות, ואולם מכאן ועד לביסוס הטענה כי האחים חברו יחד עם ש' להפליל את הנאשם או לפרוץ לדירתו רחוקה הדרך, שכן אין לשכוח שהאחים לא יכולים היו לתכנן ביניהם את אי הגעתו של האב לבית הכנסת, עובדה שעשויה לשמש תירוץ להתפרצות לדירה שבה מצוי באותה עת האב בשעה שהנאשם עצמו לא נמצא שם. לא השתכנעתי כי בטענה זו יש כדי להקים ספק באשמתו של הנאשם. אוסיף בהקשר זה, כי מתוך כלל אמרותיו של הנאשם לא ברור אף מהו המניע שהוא מייחס לש' ולאחרון אשר הביא אותם לפרוץ לדירתו. בעדותו אמר כי הם הגיעו על מנת "להזיק לו בדירה" (עמ' 28 שורה 25) ובהמשך אמר כי הגיעו על מנת לגנוב לו חפצים (עמ' 31 שורה 3), בעוד שבהודעתו במשטרה אמר כי המעשים נעשו מאחר ואחיו מחפשים סיבה כדי להוציא אותו מהדירה (ת/1 שורה 44-45), אולם לא ברור כיצד פריצה לדירה תועיל לקידום מטרה זו.

28. ההגנה טענה כי התגלו מחדלים בחקירה הפוגעים בעוצמתן של הראיות, ובכלל זה כי לא נבדק מיקום כתמי הדם, לא נבדק קיומן של טביעות אצבע בדירה ולא נערכה בדיקה שנוגעת לאפשרות תיקום גרסאות בין העדים. יש לתת את הדעת לעובדה כי משעה שהנאשם טרם נחקר ומסר את גרסתו ביום האירוע, אלא רק כעבור מספר ימים כאשר נתפס על ידי המשטרה, לא ניתן היה לדעת כי המחלוקת בין הצדדים היא בשאלה היכן נפצע המתלונן ומהיכן הגיע, ועל כן ההחלטה שלא לערוך ביקור בזירה ביום האירוע אינה החלטה בלתי סבירה. מכל מקום, משנשמעה עדותו של הנאשם בה אמר כי אינו יודע היכן נפל המתלונן, שוב אין כל משמעות למקום המצאם של כתמי הדם. גם ביחס לאי בדיקת קיומן של טביעות אצבע בדירה, מקובלת עלי תשובתה של העדה טליה האריס כי משעה שגרסתו הראשונית של הנאשם ימים מספר לאחר האירוע הייתה כי לא נגנב דבר מן הדירה, לא סברה שיש תוחלת לבדיקת טביעות אצבע.

סיכום

29. המאשימה הודיעה בסיכומיה כי זנחה את האישום בעבירת התקיפה ועל כן יש לזכות את הנאשם מעבירה זו.

30. לאור טיבן של החבלות שנגרמו לש', ולנוכח האמור לעיל, אני מרשיעה את הנאשם בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש.

ניתנה היום, ד' תמוז תשע"ו, 10 יולי 2016, במעמד הצדדים